

ter. Jeg skal begrunde det ganske kort. Denne Lovs § 3 giver Københavns Kommune Lov til at forhøje sin Skatteprocent med $\frac{1}{4}$ pCt., det vil i Penge sige formentlig tæt op til 400,000 Kr. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at de Penge, der her er Tale om, at Kommunen kan udskrive mere i Skat, vil igennem den Bemyndigelse, der indeholdes i Lovforslaget om, at Kommunen har Ret til udover den tidligere Lovs Grænser at støtte Arbejdsløshedskasserne, sikkert for den langt overvejende Del blive overført til Arbejdsløshedskasserne, fordi disse jo i Virkeligheden have langt mere Tilknytning, om jeg saa maa sige, til Arbejdernes Organisationer, ere langt mere paaskønnede, fordi det i Virkeligheden ikke er noget nyt. Før de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser kom, havde en stor Del af Fagene selv Arbejdsløshedskasser. De betragtede kort sagt disse Arbejdsløshedskasser mere som Kød af deres eget Kød og Blod af deres eget Blod, og de foretrak denne, om jeg saa maa sige retmæssige Udbetaling gennem Arbejdsløshedskasserne frem for den Undersøgelse og de Foranstaltninger, som iværksættes af Hjælpkasserne og Understøttelsesforeningen. Og hvis min Betragtning er rigtig, at de Beløb, som Københavns Kommune bemyndiges til at skaffe sig i Merindtægt, ville gaa til Arbejdsløshedskasserne, bliver formentlig det lille Merbeløb, der er stillet til Raadighed paa selve Lovforslaget til Hjælpkasserne, ikke anvendt. Der er jo adskillige andre Kommuner, hvor Arbejdsløsheden er lige saa omfattende, der ere lige saa haardt spændte for som Københavns Kommune, og derfor ikke i det kommende Aar kunne yde i saa stor Udstrækning til Hjælpkasserne, som de have maattet tidligere.

Da Finansloven var til første Behandling her i Tinget, kom min ærede Sideemand til venstre (Harald Jensen) med nogle Bemærkninger ogsaa om dette Spørgsmaal, og det gav den højtærede Konseilspræsident Anledning til at sige noget lignende for Resten, som den højtærede Indenrigsminister i Dag har sagt, at det først maatte være Kommunerne, der traadte til, men i anden Række dog ogsaa Staten, og saa erindrede Konseilspræsidenten min Sideemand om, at Rigsdagen i Fjor havde vedtaget en Lov om Udlaan af Statskassen af 4 Mill. Kr. til Kommunerne til Ombygning af overbebyggede og usunde Bydele i København og Købstæderne, en Lov, som netop i Aar vil begynde at vise

sin Virkning og direkte tenderer henimod at afhjælpe Arbejdsløsheden. Jeg vil gerne erindre om, at da Rigsdagen i Fjor beskæftigede sig med dette Spørgsmaal, var der ikke Spørgsmaal om et Laan paa 4 Mill. Kr. Forslaget lød oprindeligt paa 10 Mill. Kr., men Rigsdagen gik ikke saa højt. Nu var det ganske vist Forslagsstillernes Mening, netop paa Grund af, at Arbejdsløsheden paa det Tidspunkt i særlig Grad havde vist sig i København, at disse Penge fortrinsvis skulde anvendes til Ombygning af usunde Dele i vor By for dermed at fremhjelpe det Formaal, vi tilsignede dermed. Nu synes det imidlertid, at det ogsaa volder Vanskeligheder at faa denne Lov effektueret paa en god Maade. Det er klart, at efter Lovens Ordlyd er enhver Kommune i Stand til at blive hjulpen efter den, og det er bekendt, at man i Aalborg f. Eks. har søgt at blive hjulpen paa samme Konto, og, saa vidt jeg ved, har faaet Tilsagn om $\frac{1}{2}$ Mill. Københavns Kommune har indtil dette Tidspunkt faaet Tilsagn om at blive delagtig i Loven med et Beløb af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg skal nu sige, at $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. forslaa ikke meget i denne Husholdning til Løsning af de Opgaver, her er Tale om, og ikke en Gang disse $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ligge i den Forstand paa Bordet. Jeg har meget levende interesseret mig for denne Opgave herinde, og det har givet Anledning til, at jeg gentagne Gange har spurgt om, hvorledes det gik, om Københavns Kommune kunde vente at sætte disse Arbejder i Gang og faa Resten af dette Laan, naar Aalborg havde faaet sit, og jeg har, efter at have presset paa adskillige Gange, faaet at vide, at man fra Finansministeriets Side siger til Københavns Magistrat: Den 8. April kunne I faa 500,000 Kr., den 20. April kunne I faa andre 500,000 Kr., saa den 5. Maj kunne I faa 250,000 Kr., og Resten af de $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. kunne I først faa efter 1. August 1909. Det vil med andre Ord sige, at de Ekspropriationsudgifter, der følge af den Ekspropriation, som for Tiden foregaar i den gamle Bydel, og hvorpaa denne Lov i meget væsentlig Grad tager Sigte, ikke en Gang, da de formentlig senest skulle udredes i Jnni Termin, kunne blive afholdte af de Midler, som Statskassen indtil dette Tidspunkt har stillet til Kommunens Raadighed. Jeg finder det mærkeligt, at man har stillet sig saadan i den Henseende. For det første er jo dette 4 pCt.s Laan, opsigeligt paa 4 Aar, og dernæst viser det sig vanskeligt at faa fat i de Penge, som